

уверъ, Да препливатъ преку царво море“. *М. 145.* Таа дявол—Богдана Добра си коня разигра Та си бел Дунав преплива. *Пс. 1, 167.* 2) переправлю черезъ рѣку: А чуй ме овенъ карабашъ, Да ми стадото припливашъ, Алуци да ти остава, Рогови да ти позлата. *В. 173—174.*

Прѣпликъ *м. св. ср. бликъ:* Сичкиятъ народъ се дигна, заштото преплика вече трѣпѣнето му (*Поднялась вся нація, ибо переполнилось терпѣніе народа*). *Тб. 103.*

Прѣплувамъ *м. св. переплыву:* Тамо има мѣтна рѣка Не мошь я мина.—Азъ ще стана мряна риба, преплуваща я.

Прѣплѣнъ *м. св. Прѣплѣнювамъ Прѣплѣвамъ м. дл. переполню, -няю:* На всички чаша не пълнѣте, Лалу ж припълнѣте. *Д. 30, 43—44.* Толкози любовта въмъ мъдростта препълняше сърцето му (*Tant l'amour de la sagesse remplissait son coeur*). *Т. 93.*—са, переполнюсь, -няюсь: Къщата са препълваше отъ гости. *Зк. 39.*

Прѣповъ *м. св. смѣню пеленки, перепеленаю:* Чтомъ го усѣтишъ, че са умокрило, веднага го прѣповый въ сухо. *Л. Д. 1869 р. 99.*

Прѣпозна *са м. св. опознаюсь:* А та, защото не бѣше чувала отъ толкось врѣме гласать на арапинать, прѣпознала ся на него. *Х. I, 99.*

Прѣполвѣне, -ие *с. с. Преполовеніе. Бог.*

Прѣполовъ *м. св. Прѣполовѣвамъ м. дл. сдѣлаю, дѣлаю* половину чего либо: Преполовихъ работата си, сир. сврѣшихъ половината.—Преполовихъ паритѣ си—исхърчихъ половината.—Преполовихъ хлѣбътъ—изѣдохъ половината му.—Преполовихме бѣчвата, сир. напълнихме я до половина или истѣчихме половината.—Силный-тъ мъжъ преполовява дни-тъ. *Ч. 222.* Слънце-то бѣше вече преполвило пѣтътъ си когато пѣтникътъ стигна въ село Кривне. *Зк. 136.* *Также въ возвратномъ знач.:* Сирница ся пакъ приполва. *Зк. 123.* Нощъ-та ся бѣше прѣполовила (*около полуночи*). *Р. 184.* Умните хора сж рѣшили, че обѣдътъ трѣба да бѣде срѣдъ пладне, т. е. въ онова време, когато са преполови деньтъ. *З. 264. (ср. прѣбихъ са).*

Прѣпор(д)жій *с. м. знаменосецъ (син. байряктаръ):* „Азъ испратихъ млади препорджие Да калесать и тебе и Груя“. *З. 287.* Колѣ ле прѣпорджие ле! *Д. 28, 8.*

Прѣпорецъ Прѣпоръ *с. м. (син. байракъ) 1) знамя (военное):* Знаеш ли, горо, помниш ли, Колко съм по теб' походил, Млади съм момци поводил Чървен съм прѣпорецъ поносил. *Д. 24, 7—10.* Та сж на планина излѣзли, Ален си прѣпорецъ побили. *Д. 28, 34—35.* Граждани-тъ си бѣха стекли подъ прѣпореца на республика-та. *Л. Д. 1871 р. 227.* Санджакъ-шерифъ, или священный прѣпорець. *ib. 1872 р. 251.*